

Tocata i fuga

En les darreres setmanes, les Corts Valencianes han vist com dos diputats han deixat la disciplina socialista i han demanat la seua inclusió en el grup mixt. Amb la nova relació de forces Zaplana podrà governar amb més comoditat fins als propers comicis.

Dos diputats socialistes han presentat, en les darreres dues setmanes, la seua baixa en el PSPV-PSOE i en el grup parlamentari a les Corts Valencianes, alhora que han sol·licitat el pas al grup mixt. Josep Garés i Roberto García Blanes han esdevingut, d'aquesta manera, els primers trànsfuges socialistes de la breu història democràtica del parlament valencià. Uns trànsfuges que han passat a engrossir un nombrós grup mixt compost també per tres diputats de Nova Esquerra i un d'Iniciativa de Progrés.

Josep Garés, que ha pertangut a la disciplina socialista durant més de setze anys, ha adduït, entre d'altres raons per explicar la seua maniobra, que el PSPV-PSOE no haja

sabut renovar-se a temps, ni presentar alternatives vàlides per desplaçar Zaplana del govern de la Generalitat. Ha assenyalat també que els quadres orgànics solament es preocupen per mantenir baralles internes i repartir-se quotes de poder i que, davant de tal panorama, només li restava la solució de presentar la baixa en el partit. Tot els fets indiquen, però, que Garés ha recalat en el grup mixt perquè no entrava a formar part de les propes llistes autonòmiques. Condició que li era necessària per continuar vivint de l'única professió coneguda que ara com ara li reportava ingressos econòmics.

Per la seua banda, Roberto García Blanes, ex-alcalde de la ciutat d'Elda (Alt Vinalopó) al llarg de

setze anys, no ha presentat cap explicació. Solament ha mostrat queixes perquè no disposa encara de cap lloc de treball on reintegrar-se després dels comicis. Aquest fet, unit a la pèrdua de poder orgànic a dintre del partit i a les nul·les possibilitats de formar part de les llistes electorals, l'ha abocat a presentar la baixa en el seu grup a les Corts, encara que no ha renunciat a l'escó ni al sou.

Tot i que els comentaris apunten que els populars han estat al darrere d'aquestes maniobres. La veritat és que el que s'ha demostrat és que el PSPV-PSOE no ha portat endavant un veritable procés de renovació de càrrecs. A més, els socialistes valencians tampoc s'han acompanyat de militants fidels al seu

projecte polític. De fet, en certs casos s'han envoltat de diputats que han tingut la política com el seu únic *modus vivendi*, i ara s'amarren al càrrec com a única eixida professional. La fugida d'aquests trànsfuges al grup mixt ha deixat tocat seriosament el potencial del grup parlamentari socialista –que ara només compta trenta diputats– i del PSPV. L'ex-president Joan Lerma ha admès que el partit ha de reconèixer la seua part de responsabilitat en aquests actes de trànsfugisme.

Aquestes fugues han permès que el PP no necessite el suport dels parlamentaris d'UV per aprovar les seues iniciatives legislatives. Cal tenir en compte que, amb aquest nou equilibri de forces, al PP solament li cal el suport de tres diputats per assolir una majoria còmoda i suficient a les Corts. Fins al moment, havia estat necessari el concurs d'UV. D'ara endavant, però, pot ser factible que amb el suport de Rafael Ferraro, diputat d'Iniciativa de Progrés –escissió d'UV promoguda per membres del PP–, i amb els dels dos trànsfuges socialistes, els populars en tinguen prou. Així, aquesta nova relació de diputats permetrà a Zaplana que les Corts Valencianes no puguen fiscalitzar ni investigar-li tan fàcilment cap afer brut, com ara el brot d'hepatitis C o la darrera i polèmica concessió de freqüències radiofòniques. El PP ja s'ha afanyat a assegurar, en aquest sentit, que no trencarà el pacte de legislatura que manté amb UV, tot i que oficiosament podrien prescindir-ne d'ara endavant.

ment podrien prescindir-ne d'ara endavant.

El PP treballa sobre la base –extreta a partir d'enquestes– que obtindrà la majoria absoluta i que UV desapareixerà de les Corts. Per assegurar aquesta hipòtesi de treball, Zaplana ha planificat una campanya de fustigament contra els unionistes que en el darrer mes s'ha vist amplificada amb la crisi creada per Maria Àngels Ramon Llin, que es va donar de baixa d'UV i es mantingué per un dia al capdavant de la Conselleria d'Agricultura. Un incident, segons s'ha apuntat, administrat pel subsecretari de planificació i relacions externes de la Generalitat popular, Rafael Blasco, que de poc li costà a Zaplana una moció de censura ara fa unes setmanes.

A tan significativa baixa cal afegir també la de l'única regidora d'UV a l'Ajuntament de Burjassot (l'Horta Nord), que va abandonar

les files regionalistes i, tot seguit, va demanar també la seua inclusió en el grup mixt del seu consistori. Aquests dies fins i tot s'ha parlat als corredors de les Corts del traspàs del diputat i secretari general d'UV, Fermín Artagoitia, a les files populars.

Siga com siga, el nerviosisme entre les files de l'oposició és ben palès i els pròxims dies no es descarta que l'actualitat política valenciana registre algun altre cas de trànsfugisme.

La polèmica està servida i a les Corts no es parla d'una altra cosa. El mateix Zaplana, que l'any 1991 va accedir a l'alcaldia de Benidorm gràcies al vot de la trànsfuga Maruja Sánchez, ha obert el debat enmig d'una allau d'acusacions entre les que no han faltat les de cínic i "caradura".

A l'esquerra, Josep Garés, el primer diputat autonòmic socialista trànsfuga de la breu història democràtica del País Valencià. A la dreta, Roberto García Blanes, ex-alcaldia d'Elda, que va militar durant més de 23 anys en el PSPV-PSOE.

Salvador Giménez

Història del pensament biològic

Josep Lluís Barona

Aquest manual és una aproximació al pensament biològic en que la reflexió científica, la cultura i la societat de cada època s'internaonen i es complementen. Plantejat amb voluntat d'arrelar les idees al context en què es van produir, defuig la mera exposició cronològica per a analitzar els lligams entre biologia i història.

Universitat de València
"Col·l. educació. Sèrie Manuals", 29

La construcció de l'espai pagès a Mayurqa

Helena Kirchner

La construcció de l'espai pagès a Mayurqa: les valls de Bunyola, Orient Coanegra i Alaró, tesi doctoral de l'autora, és el primer assaig sistemàtic d'experimentar els mètodes de l'arqueologia hidràulica a un nivell regional fins ara sense precedents.

Universitat de les Illes Balears

Història de les Illes Balears

Miquel À. Casanovas Camps

Síntesi actualitzada de la història de l'arxipèlag, des dels orígens del poblament humà fins a l'actualitat. Aquest llibre omple un buit notable a la bibliografia balear: oferir una visió de conjunt, divulgativa i alhora rigorosa, que incorpори les últimes recerques.

Editorial Moll
"Els treballs i els dies", 44